

LO CRISTÓ SPAINYA

SETMANARI CARLISTA ILUSTRAT

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

EN BARCELONA: trimestre. . . . . 1 pesseta
 FORA: ídem. . . . . 1'25

ULTRAMAR Y EXTRANGER

Trimestre. . . . . 2'50 pessetas

Número corrent: 5 céntims.

ADMINISTRACIÓ:

EN LA BIBLIOTECA TRADICIONALISTA
 RONDA DE LA UNIVERSITAT N.º 14

APARTAT DE CORREUS 147

Teléfono núm. 1150

Número atrassat: 10 céntims.

VERDADERAS MANIOBRAS MILITARS

Croquis inspirat en lo notable quadro al oli de D. Joseph Vallverdú, que posseheix lo Circul Tradicionalista de Lleyda.

À LA PROVINCIA DE LLEYDA

CONSIDERACIONS

Aquells que ahí foren amichs nostres polítichs y avuy están allunyats de nosaltres per renegar de la Monarquia qu' un dia aparentaren defensar ab tot son esforç, han considerat sempre la provincia citada com baluart ahont més foras contavan los prosélits d' aquell integrisme tan poch íntegro, que desobeheix al Papa, 's posa frente als Prelats y 's rebela contra 'l Rey, y tenim que confessar que per un moment se pogué creure que, en efecte, la provincia de Lleyda havia com cap altre sufert los efectes de la rebelió nocedalina. Mes no ha estat aixís, per fortuna gran. Reaccionats nostres amichs després de sufrir la primera conmoció, ofereixen, fá alguns mesos, tals condicions de vitalitat, d' energia y d' entusiasme, que ja avuy Lleyda no pot ésser citada com á provincia integrista (!), sino com á modelo de regions ahont reviu 'l foch carlista, que per un moment cregueren alguns colgat, sino mort del tot.

Comensém per

BALAGUER

Aquesta antiquíssima é histórica ciutat, quals habitants demostraren un dia ab eloqüencia irrefutable que no admetían dins son territori als propagadors de las teorías laicistas y lliurepensadoras; Balaguer, que si un dia rebé uns cinquanta exemplars setmanals de *La Campana de Gracia* y altres papers *ejusdem furfuris*, avuy, gracias al zel del clero y á la propaganda de nostres amichs, sols ne reb UN número setmanal, y en cambi 's llegeixen per dotzenas los de sana doctrina, ó millor dit, los netament carlins, com lo *Correo Catalán*, *El Centro*, *El Estandarte Real* y *LO CRIT D' ESPANYA* (d' aquest últim n' hi van uns cent números); Balaguer, deyam, ha disputat á sas germanas de la provincia la gloria d' ésser la primera en inaugurar un Centre carlista, del qual es president

DON JOAN ESPAR

Aquest nom recorda á n' els carlins catalans lo d' un dels tres héroes que foren los primers á escalar la Ciutadella de la Seu d' Urgell, en agost del 74.

Collell, Espar y García son los tres noms dels carlistas animosos que, á diferencia del general Martínez Campos, que pera fer seus la ciutat y forts de la Seu, necessitá d' un exércit de 12.000 homes, poderosa artillería y l' apoyo de Fransa, y pera fi de festa fer cendra 'l poble de Castellciutat (1), los tres héroes anomenats s' apoderaren de aquella ciutat y fortalses ab lo sol concurs de 200 voluntaris tan animosos com ells, sens venda ni traició, y sí sols ab astucia y manya.

Si tinguéssim que fer lo retrato moral del senyor Espar, tindríam que presentar á un home d' uns 35 anys, alt y de fesomia simpática; però incapás, en apariència, de realisar proesas.

(1) Mal que pesi á nostre amich particular y company en la Prempsa senyor Peris Mencheta,—que per lo que resulta d' una discussió que fá poch sostinguerem ab ell, tenia pa al ull quant lo siti de la Seu, puig está convensut de que forem nosaltres los incendiariis,—va ésser lo general Martínez Campos, qui usant un ardit de guerra, cremá 'l poble de Castellciutat, que ocupavan las foras sitiadas.

La vritat en son lloch, senyor Peris Mencheta, y sinó preguntí al general Martínez Campos, que no 'ns deixarà mentir.

Es tan franch com modest, tan valent com disciplinat, y segons ell nos confessá, y ho creyém molt bé, sa conducta en la guerra no obehí á un carácter impetuós y decidit, sino á la ferma convicció de que tenia que cumplir ab son deber de católich despreciant la vida per la Religió, y á sos juraments de militar, acudint ahont se l' hi digués. Y efectivament, se li maná apoderarse de la Seu, y si la victoria no hagués correspós á son valor, hauria mort; però jamay tornat enrera vergonyosamente.

LO MARQUÉS DE TAMARIT

Nos hem allargat en excés en lo párrafo precedent, atés l' espay de que disposém, y 'ns será precís escriure de correguda detalls que voldríam publicar ampliats.

Tenia qu' ésser lo President efectiu en l' acte de la inauguració del *Círcul Tradicionalista*, de Balaguer, l' Excm. Sr. Marqués de Tamarit, tan justament respectat y estimat de nostres correligionaris de tot Espanya, y d' un modo particular dels de la provincia de Lleyda, que han tingut ocasió de saludar mil vegadas al noble modelo de caballers y de soldats, al que en la guerra posá son valor y sa inteligencia al servey de Don Carlos, y en pau no desperdicia ocasió pera fer propaganda en pró de nostra Bandera, donant fe de que la verdadera noblesa deu posar incondicionalment sos títuls y riquesas al peu del Trono, sigui pera treballar pacíficament, ja 's tracti d' empunyar l' espasa.

Atesos tals precedents y las justas simpatías de que disfruta nostre correligionari y amich, se compendrà quanta fou la desilusió dels carlins de Balaguer, al rebbers un telegrama avisant que per motius de salut en la familia del Marqués, se veyá aquest privat de assistir á la vetllada y al banquet pera 'ls quals havia sigut invitat y prometé assistir.

Més que nostres amichs, sentirem encara tal contrarietat, puig no 'ns poguerem sustraure á sa exigencia d' ocupar lo lloch que sols al Marqués de Tamarit atanyia, y en ell, per tant, decliném tota la gloria en aquella festa, y sens reparo fem constar que no 's podia omplir lo buyt que ab sa ausencia forosa deixá l' ilustre oficial carlista.

LA VETLLADA

Lo saló, capás pera 500 personas, estava ocupat de gom á gom, trobantse de peu lo menos dos cents que no tenian ja cadira y altres que escoltavan des la escala.

Un elegant dossier, que amparava 'l retrato de Don Carlos publicat per la *Biblioteca Tradicionalista*, oferia bonica perspectiva, que ha sapigut presentar ab complerta exactitut lo dibuixant senyor Pellicer Monseny, que 'ns acompanyá en nostra expedició pera aqueix fi. Prescindirém, donchs, de la part descriptiva, y ressenyarém breument la literaria y musical.

L' orquesta, dirigida pel mestre de música senyor Torres, tocá ab notable afinació l' *Entrada de Don Carlos*, composta, com es sabut, pel ilustringrat escriptor reverent senyor Sorribas, fill de Balaguer. Acte seguit, lo President del *Círcul*, senyor Espar, llegí un notabilíssim discurs, probant los drets de Don Carlos á lo que tots sabém, fent historia des Felip V fins á Carlos IV y Fernando VII.

Una idea 'ns recorda, y que trasladarém aquí com á impugnació de las teorías d' aquells que son defensors dels fets consumats. La prescripció de trenta anys, digué 'l senyor Espar, es ridícul presentarla com á ar-

gument en favor de determinada dinastia, puig pera que la prescripció sigui legal y moral, son necessaries dos condicions: primera, haver comensat á possehir de bona fe, y segona, sens protesta de la part agraviada. Si existí la primera condició, no som nosaltres qui ho ha de dir, sino 'l bon sentit de tots los espanyols, y tocant á protestar, nos sembla que ha sigut, es y será permanent la protesta, mentres hi haigi motiu de mantenirla.

Olvidarem dir que assistiren Comissions de Lleyda, de Ager, de Mongay, de Llorens, de Mollerusa, de l' Assentiu y d' altres pobles. De Lleyda, y en representació del Círcul Tradicionalista *La Margarita*, n' hi anaren 14, entre ells los senyors Casañas, Roger de Lauria, Módol, Mosoll, Sirvent y Salvadó, y de Mollerusa 'ls senyors don Ramón y don Joseph Felip, Busquets, Plá, Escala (Joan y Miquel), Serra y Solsona.

Després del senyor Espar, lo senyor Salvadó, de Lleyda, llegí ab notable entonació la poesia *¡A la Patria!* La orquesta tocá la *Meditació*, de Leybach; don Climent Betveser digué la bonica poesia *¡Balaguer!*; don Joseph Soler, de Lleyda, recitá una poesia *¡A n' els carlistas d' aquesta ciutat!*, que fou sentida ab molt gust y aplaudida ab entussiasme. Y terminá la primera part ab un discurs tan notable per sa doctrina com per son istil, que digué nostre amich don Manel Sirvent, de Lleyda, que ha demostrat que sab treballar ab son esfor personal y ab la pluma per la propaganda de nostres ideals.

Després de quinze minuts de descans, tocá l' orquesta una bonica sinfonia de Juárez, y acabada, llegí un erudit y oportú discurs l' il·lustrat jove, alumno de la Facultat de Lleys en aquesta Universitat literaria, don Manel Roger de Lauria, que formava part de la Comissió del *Círcul* de Lleyda. Després d' enlayrar ab gran luxe de datos als fills de Balaguer, qual historia, peripetias perque ha passat y sitis suferts en los distints sigles, estudiá ab brillants comentaris que valgueren á son autor l' ésser interromput distintas voltas pels aplausos dels concurrents, recomaná la lluyta en tots los terrenos ahont se 'ns mani; oferí sa vida per la causa y per Don Carlos, de qual Trono, digué, «per ditxós me podria donar que mon cos fos l' últim grahó pera pujar á ell nostre llegítim R...», y al estudiar l' estat de la política en l' actual moment històrich, afirmá que «des lo lliberal més petrolero al rebelde més hipócrita; des *El Motin* á *El Siglo Futuro*, tots son enemichs nostres».

Seguí *La España antigua*, poesia castellana llegida per don Joan Martí Trilla, y que agradá de veras al auditori, que aplaudí varias de sas estrofas.

Don Joseph Isanda 'ns deixá sentir una xistosa poesia catalana, que en cada vers produhía l' hilaritat de la concurrencia.

Y aquí entrarem nosaltres, que per deber moral y pera correspondrer al desitj dels allí reunits, bé tentam que desfogar nostre entussiasme.

Lo coro y orquesta executaren després l' hermós himne-cantata *¡Viva el Rey!* estrenat al inaugurarse 'l *Círcul Tradicionalista* de Montblanch, lletra de nostre molt estimat amich y col·laborador de LO CRIT D' ESPANYA, don Joseph Arrufat (Dr. Chas-Cás), y música de don Francisco Gelambi.

Lo discurs de gracias l' improvisá ab espontánea y oportuna frasse 'l senyor Vis-President, don Joan Molins, que sapigué coronar digníssimament festa tan hermosa.

LO BANQUET

Cinch taulas en forma de graellas ocupavam los setantados comensals.

Se serví un espléndit sopá, durant lo qual varen regnar lo major ordre y entussiasme.

Arribada l' hora dels brindis, los pronunciaren eloqüents é inspirats los senyors Espar, Casañas, Torres, Roger, Tasi, Isanda, Sirvent, Vetveser, Salvadó, Soler, Molins, Pla, Felip (D. Ramón) y també aquest servidor de vostés.

Y basta de descripció, que l' espay es curt, y bastant lo que queda per dir.

Rebin, sí, nostres amichs de Balaguer la felicitació més complerta per l' esplendidés ab que han inaugurat lo *Círcul Tradicionalista* de la ciutat que venera l' imatge miraculosa del Sant Crist.

VISITAS

Tinguerem lo plaher d' estrenyer la má al reverent senyor don Miquel Castellá, prebere, custodi del Sant Crist, quals iglesia y dependencias seguïrem detingudament, gracias á sa atenció y amabilitat.

Visitárem també lo Convent de Frares franciscans, al senyor Rector de Balaguer, don Antón Caminal, y al Rector de la Escola Pía, don Joseph Arís, sacerdots de vastíssima ilustració y molt estimats per ella y per sas virtuts en la ciutat de Balaguer. Molt nos complasqué recorrer l' espayós col·legi dels RR. PP. Escolapios, als quals hem guardat sempre gran carinyo, per haver sigut alumnos en son col·legi de Barcelona fins á completar lo Batxillerat.

També parlarem ab molts sacerdots, tots ells decidits seguidors de la tradició catòlica y monárquica.

A LLEYDA

En lo día 20, y quant nos proposavam pendrer en Lleyda 'l tren pera Calaf, nos obligarem varios amichs fundadors del *Círcul La Margarita* á que esperessim hasta 'l 21, á fi de poder visitar lo lloch d' aquell.

De cap manera 'ns poguerem negar, y 'ns tenen altre vegada entre carlistas.

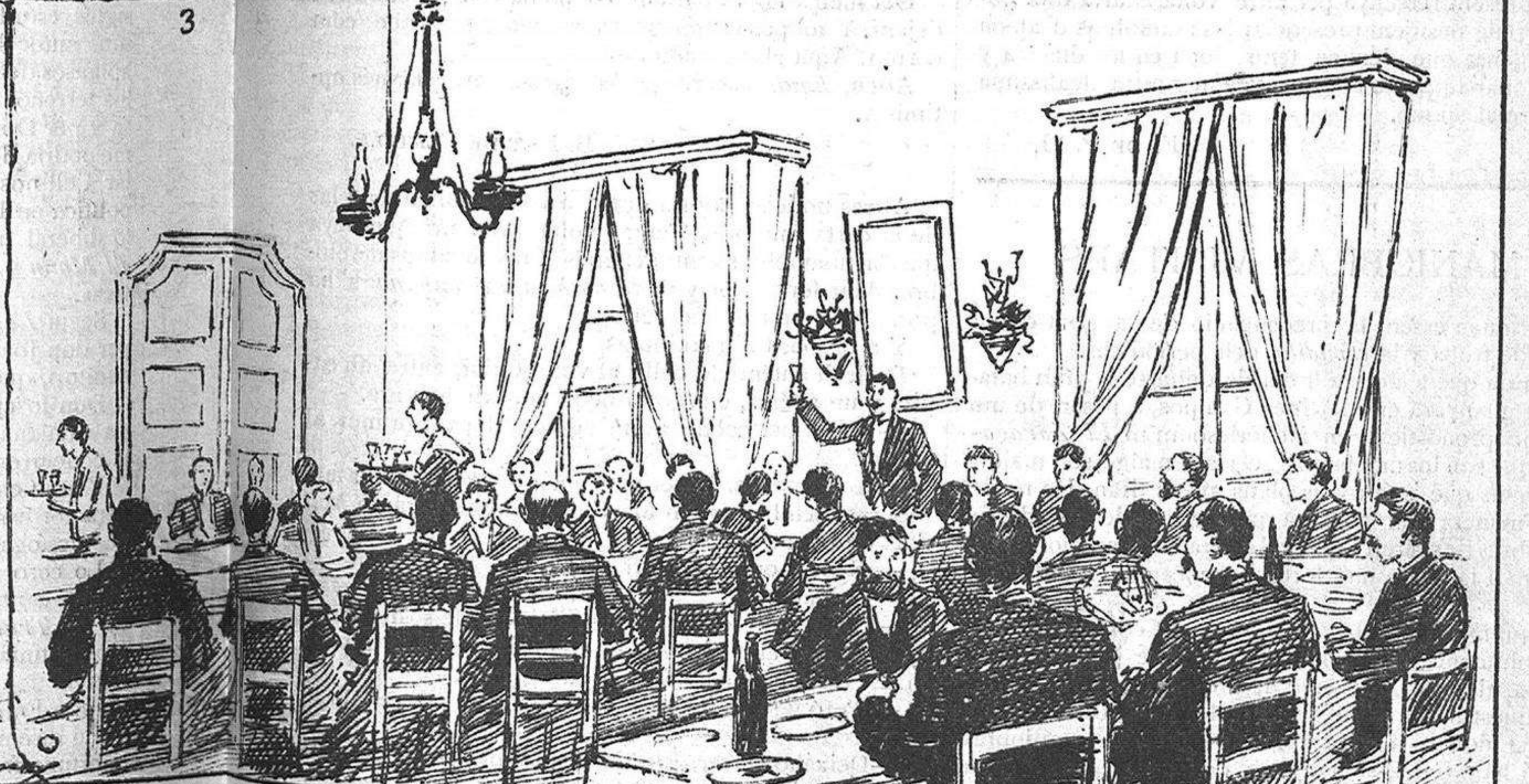
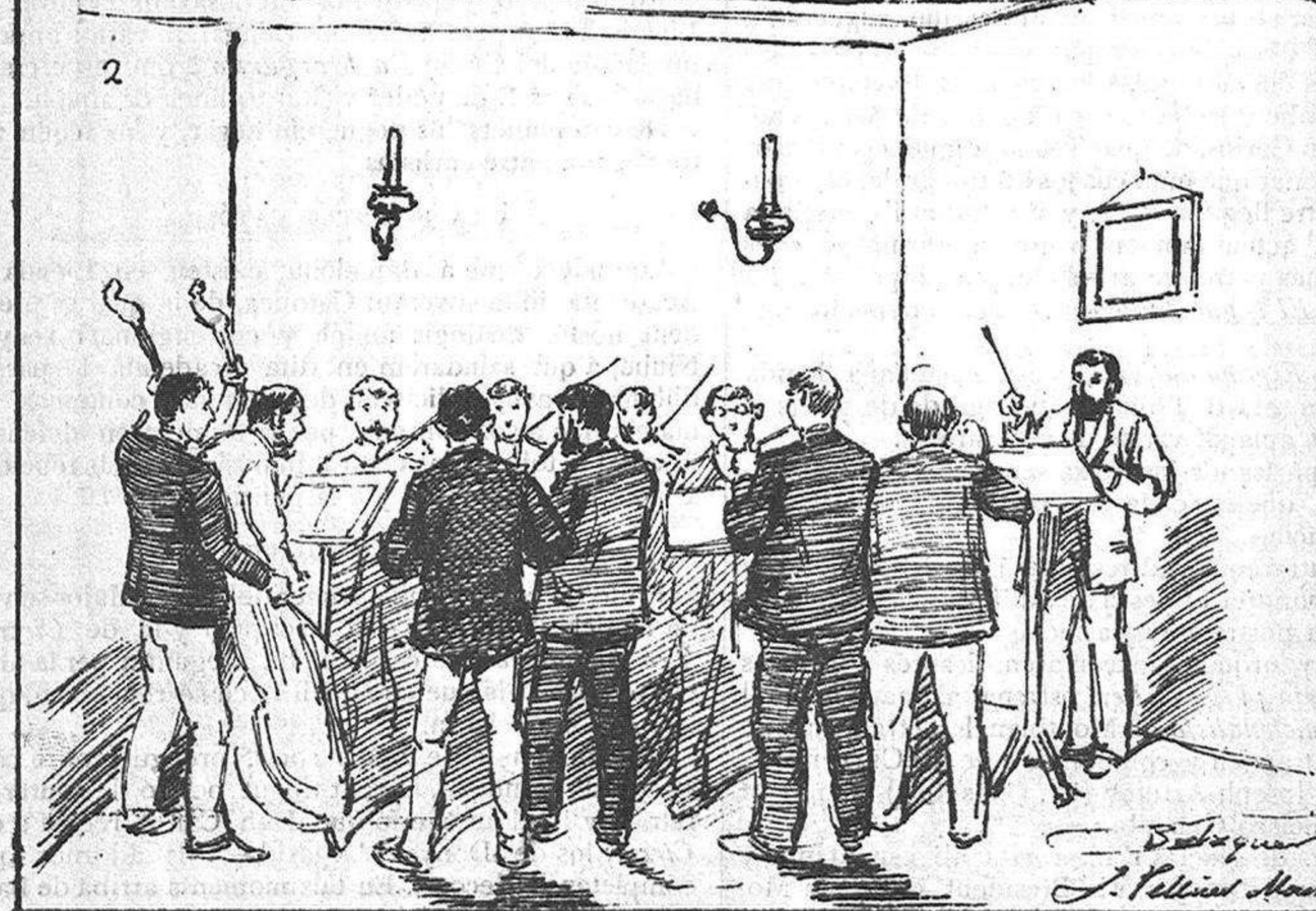
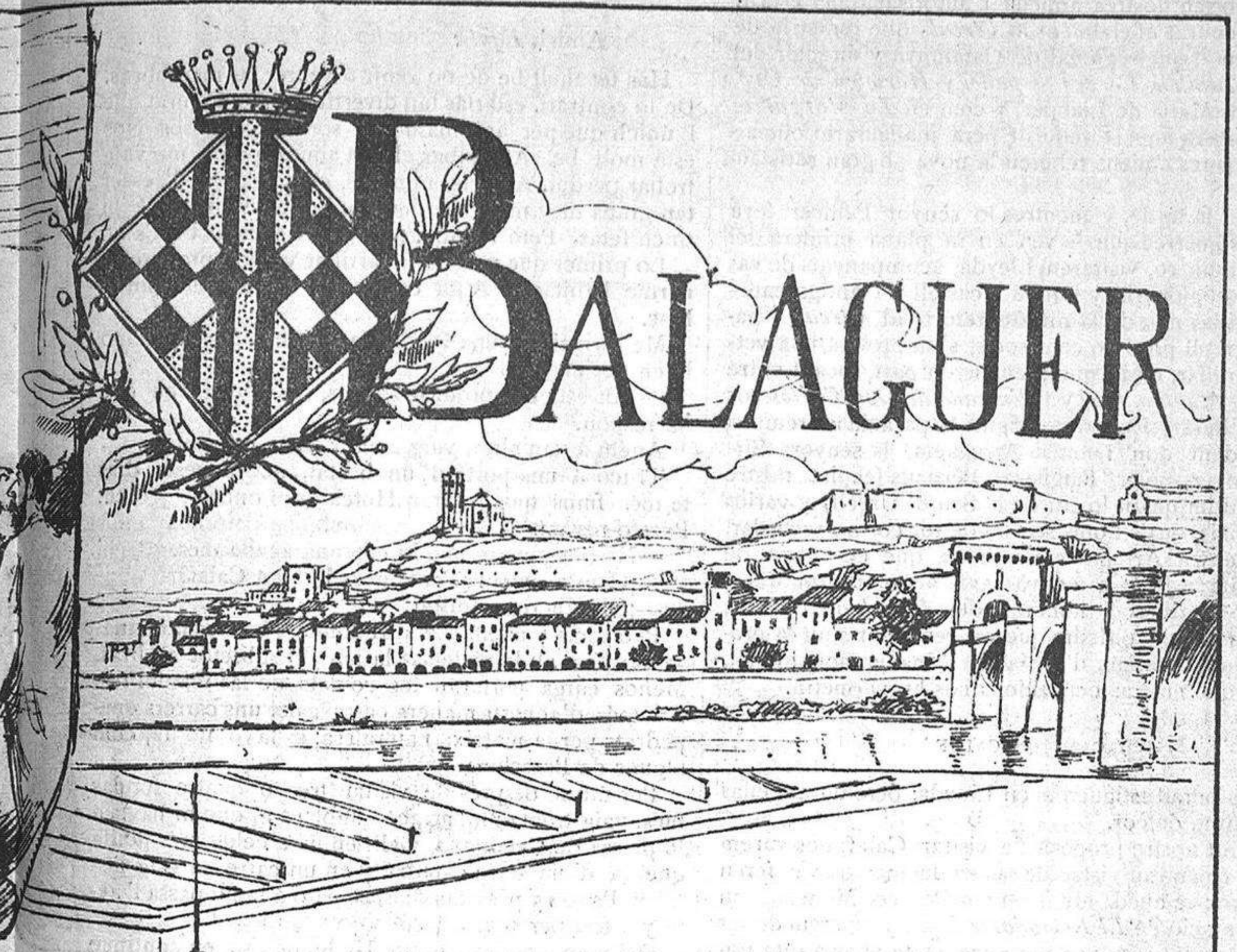
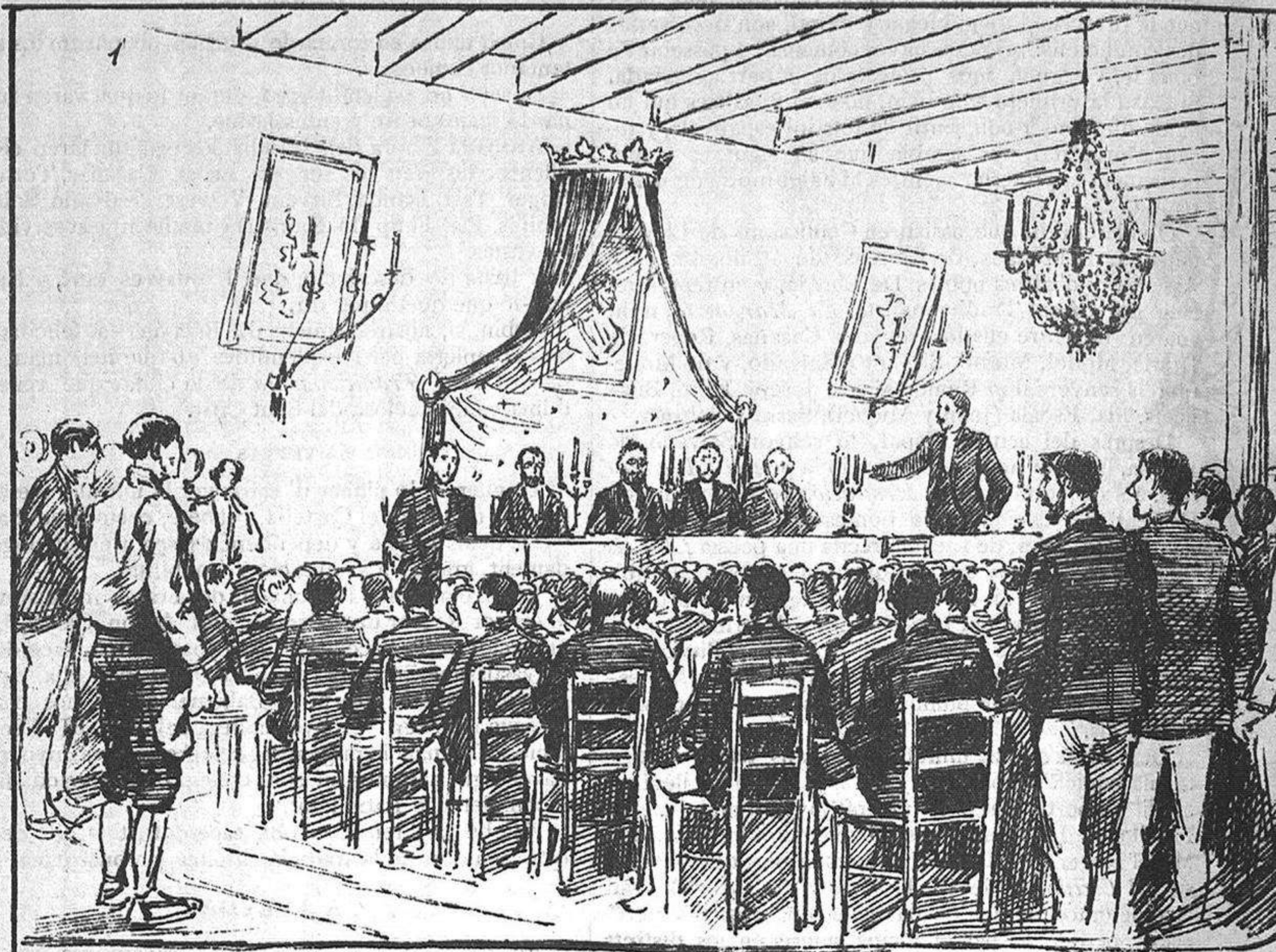
Á LA JOVENTUT CATÓLICA

Lo mateix que á Barcelona, existeix en Lleyda l' Academia de la Joventut Catòlica, de la qual es president nostre distingit amich y correligionari senyor Niubó, á qui saludarem en dita Academia lo passat dilluns, y avuy felicitém des aquestas columnas, lo mateix que á sos consocis, per sa fermesa en defensar la vritat catòlica sens cedir á imposicions dels rebelde á l' autoritat episcopal y á la política.

Á «LA MARGARITA»

En lo balcó de un pis primer del carrer Major se veu un bonich lletrero ab dita inscripció y la de *Círculo Tradicionalista*. No cal, donchs, preguntar per la filiació política dels que en aquell lloch se reuneixen, que ben clar la declaran.

En companyia de varios socis, prenguerem lo café en lo saló principal, havent tingut ocasió de veurer lo retrato y Real autógrafo que Don Carlos regalá á dit *Círcul*; los de Donya Margarida, y 'ls adornos que completan lo decorat. En tals moments arribá de Barcelona nostre correligionari senyor Cardona, portant la agradable nova de que pot ser aquell día ó 'l se-

1 Solemne inauguració del Circul Tradicionalista en la nit del 19 del present.

2 Orquesta que prengué part en la vetllada.

3 Aspecte del saló en lo moment dels brindis.

Balaguer
J. Pellicer Manera

güent rebrían nostres amichs l' autorisació per escrit, pera inaugurar oficialment lo *Círcul*, que remetría de Barcelona 'l jefe regional de Catalunya y director del *Correo Catalán*, *Correo Español* y *Hormiga de Oro*, don Lluís María de Llauder, y com en *La Margarita* sols s' espera aqueix requisit pera inaugurar-lo oficialment, nostres amichs reberen la nova ab gran satisfacció.

Durant la tarde, y mentres lo senyor Pellicer feya l' *apunte* guerrer que 's veu en la plana primera del present número, visitarem Lleyda, acompanyats de varios correligionaris, y també 'l castell y l' antiga catedral, y á las nou de la nit, de retorn al *Círcul*, y haventhi en ell prop de cent socis, s' improvisá una vetllada familiar, en la que prengueren part, tocant entre altres la *Martxa Real* y l' *Entrada de Don Carlos*, los senyors Besa y Roger, y dirigint la paraula als reunits, lo President don Dionisi Arrugaeta, 'ls senyors Sirvent, Roger, Soler, Falguera, Bernaus (capitá nostre aquest últim quant lo siti de la Seu d' Urgell) y varios altres socis, quals noms sentím de tot cor no recordar.

Lo senyor Arrugaeta manifestá que en sessió de aquell día la Junta directiva havía acordat nombrar á qui aixó escriu soci honorari del *Círcul*, qual honra estimém en lo moltíssim que val, renovant aquí la promesa que allí ferem, d' assistir á l' inauguració oficial, á poch que nostras ocupacions nos ho permetin.

CAMÍ DE CALAF

Pocas horas estiguerem en Lleyda; pero durant ellas disfrutarem de cor.

Seguint nostre propòsit de visitar Calaf, nos varem limitar á pendrer vistas de las evolucions que 's feren lo dimars; se quedá allí 'l senyor Pellicer Monseny, en representació de *El Estandarte Real*, y esperém donar fi á la present ressenya per altre volta anar á dita població, puig desitjém presenciar las maniobras d' atach y de defensa que deuen tenir lloch en los días 24 y 25, y donar respecte á lo que vejém nostra llealíssima é imparcial opinió.

F. DE P. O.

MANIOBRAS MILITARS

Continúan essent la preocupació de la gent de la classe de tropa y la *comidilla* dels periódichs.

A mida que s' acosta 'l día de donarse la gran batalla que guanyará en Martínez Campos, á pesar de no haberho pronosticat en Noherlesoom ni *El Zaragozano*, que son los únichs que acerten en algo, son majors los cálculs que 's fan y 'ls plans que 's tiran. De modo y de manera que no falta qui diu que després de las maniobras l' excèrcit espanyol estaré en condicions pera fer cara á la nació més forta, per més que 's diga Alemania.

La premsa de tots colors ha donat compte de tots los mohiments de Calaf y de quan se pensa realisar mercés al gran plan que ha projectat nostre Molke. Per aquest motiu jo no repetiré lo que vostés saben; pero sí donaré á coneixer altre classe de maniobras que hi há á Calaf, si 's dignan llegir la següent carta que acabo de rebre d' un subjecte molt amich d' emocions. Diu aixís:

Mercat de Calaf 21 d' octubre.

Amich *Equis*:

Has fet molt be de no venir á veurer las maniobras. De lo contrari, estarías tan divertit com jo. Figúrat que l' únich que per are maniobra som los curiosos. Nos está molt be. Al arribar ahir á aquest poble, me vaig trobar perdut. A París, Londres, etc., á pesar d' esser tan grans may m' hi perdut durant las visitas que hi tinch fetas. Però aquí..... ¡vaja, es lo mercat de Calaf!

Lo primer que vaig fer al arribar va ser proporcionar-me habitació. Aquí comensan las meas maniobras.

Me dirigeixo á una fonda, la principal, y demano lloch per un.

—Tot está compromés, senyor, sento una veu que 'm respon.

Aném á una altra, vaig pensar entre mí mateix.

Truco á una porta d' un hostel, que aquests días té més fums que 'l Gran Hotel de Londres, y dich: Puesto per mí.

—No pas per are. No hi cap una agulla més.

—¡Com s' entén! ¿Tanta gent hi ha á Calaf?

—¡Oh y la que vindrá!

Paciencia y aném per altre fonda. Mentres tant anava carregat ab la maleta á la ma y 'l sobretot al bras. Menos carga portarán los soldats de las maniobras. Además, d' aquesta manera passava per uns carrers empedrats per la mateixa naturalesa: si fa ó no fa, com alguns de Barcelona.

Per últim, després de visitar tres ó quatre fondas més, vaig trobar un barracó semblant al que hi havía á la plassa de Catalunya, y allí en una celda més petita que la d' un frare caputxí, y en un catre 'm vaig instalar. Pago 15 pessetas diarias; però á la nit passa l' ayre y 'l fret per tot.

Del menjá no 'm parlém. Un home está en continuo dejuni. Y tot per véurer quatre soldats y un cabo com corren. Aquí glassa cada dematí.

Adeu, *Equis*, espero que la segona carta sia més optimista.

B. NET DE CLATELL.

Altres noticias podría donar á vosté semblants á las de la carta anterior. Tenta molta rahó un que deya que las maniobras eran generals. Fins lo temps maniobra. Ahir feya calor y de *la noche á la mañana* s' ha posat á fer un fret que pela.

Y á propòsit d' maniobras.

Diálech autèntich, cullit al vol á Calaf, entre un capitá y un alférez, ó segon tinent, com diuhen are.

—Passar per cobart no m' agrada, deya 'l primer al segon.

—A mí menos. Y per aixó soch enemich de fer maniobras. Sembla que 'n Martínez Campos juga ab soldats de plom.

—¿Sabs l' ordre d' ahir?

—L' ignoro.

—Donchs diu que nosaltres, després de sostenir un rato de foch ab l' *enemich*, tindrem que entregar la plassa. Es dir, que 'ns hem de deixar guanyar.

—¿Peró y si tením prou valor y medis per resistir al que 'ns ataquí?

—Deixaho córrer. En Martínez Campos ha de derrotarnos y la plassa de Calaf ha de ser seva.

¡Qué valiente.....!

D' ahont se desprén que tot anirà be perque 'l programa está acordat.

A Martínez Campos no li passarà lo que al emperador d' Alemanya, que embolicantse en unas maniobras de Russia quedá presoner.

Aquí solament hi haurá un triunfador.

Peró cuidado que 'l millor artista en l' escena á vegadas se talla.

EQUIS.

Diu un periódich que de dia en dia se va salvant la distancia que separa á Cánovas y Romero Robledo.

Es que deu aumentar la necessitat.

De mejar l' un.

Y de *fer* las eleccions al seu gust l' altre.

✱

Un diari diu al partit conservador que si vol ser popular ha de posarse ab contacte ab l' opinió pública.

¡Que no ho fassi!

Que ja sabém las maneras.

Las cargas de caballería y las batudas dels polissons.

✱

Avuy tota la opinió té 'ls ulls fixos en las maniobras de Calaf.

Los espanyols, pera véurer quins punts calsa lo soldat d' are.

Y fins los extrangers miran mitj guinyan l' ull cap á Calaf.

Pera véurer de lo que es capás lo Molke espanyol.

Jo ja tinch criteri respecte de las maniobras.

Los soldats en general maniobrarán de veritat.

Peró en Martínez Campos se farà passá 'l fret.

Los primers anaren al *teatro de la guerra* á peu y per jornadas.

Lo segon hi aná cómodament en ferrocarril.

Si bé que tot es maniobrar.

Perque el tren també maniobra.

✱

Segons se desprén del plan de maniobras, á Calaf se donará una gran batalla.

Y será molt probable que la guanye lo general de las corazonadas.

Me 'n alegraré, perque al menos n' haurá guanyat una.

Si aprén bé de memoria 'l paper.

✱

Lleigeixo en un periódich que 'n la nombrada fira de Zafra hi havia 72.000 tossinos.

No m' extranya. En aquella comarca n' hi há molts.

En sufragi universal ó restringit guanyan sempre 'ls conservadors.

✱

Aquesta última setmana s' ha denunciat á l' autoritat un pestilent focu d' infecció moral y material.

Una casa anomenada *El Serrallo*, propietat del director de *El Diluvio*, ahont se trafica escandalosament ab carn humana.

Si se denuncia *El Serrallo*, ¿per qué no 's fa 'l mateix ab *El Diluvio*?

Lo primer no es més que una sucursal del segon.

✱

En Castelar, lo clown dels jefes polítichs, ha anunciat que publicarà un manifest.

Deu haver cambiat de manera de pensar.

Ho sento per ell.

Perque sempre que publica manifestos posa en evidencia lo *conseqüent* que es en política.

Los seus manifestos solament tenen una cosa bona.

Que contradiuhen los anteriors.

✱

En lo que publicarà próximament se declararà partidari del servey militar obligatori.

D' ahont se desprén que 'n Castelar ha recorregnt tot lo pentágrama polítich y torna á comensar de nou.

Pe 'l servey obligatori.

¡Es llástima que un home tan rich de imaginació sia tan pobre de recursos!

✱

El Diluvio se queixa de que algunas sessions del Sínode sían secretas.

Quan vosté y altres com vosté tinguen més cap y menos orelles, es dir, quan hi hage sentit comú y criteri en las *clases* que vosté *ilustra*, allavors los sínodos serán públichs del tot.

Are no pot ser de cap manera.

Perque vosté hi podria assistirhi, y al tractarse allí, per exemple, de la usura, entendria l' *a* per la *be*.

Y no fora extrany que pensant haver après *algo*, tornés á fundar lo banch de donya Baldomera.

Y trobés quelcom de llana que tréurer á alguns bens que passen per esquilats.

✱

No passa dia que llegint los diaris no m' entrabanqui ab los senyors inspectors de policia *Puga y Freixa*.

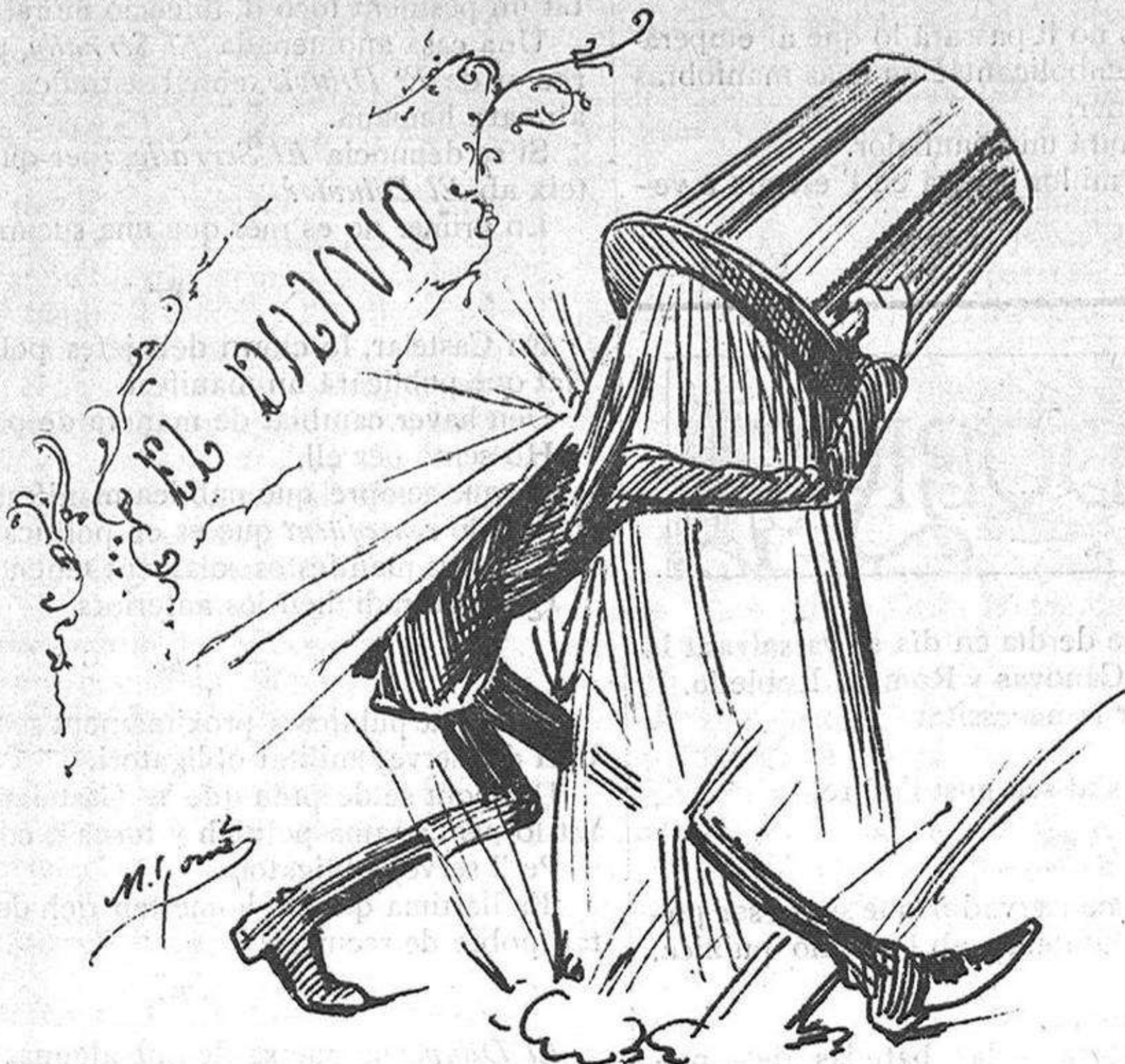
A la qüenta son los únichs que sorprenen partidas de..... ¡ahl empaytan rateros, descubreixen timos, etcétera, etc.

Los senyors *Puga y Freixa* ho fan tot, perque dels demés may ningú en parla.

Una de dos: ó be será que 'ls altres no fan res, ó que no 'ls hi agrada tan lo bombo.

✱

La setmana pasada fallesqué en aquesta ciutat don Joseph Talarn, germá de D. Joan Bautista. Al donar á nostre estimat amich y familia lo més sentit pesam, recomeném á las oracions de nostres lectors l' ánima del difunt.

Si soch mes que 'ls altres fi
mes ben parlat y mes mono,
es per aquest bany que 'm dono
cada dia al demati.

ANUNCIIS

Fábrica
de cotillas de varias classes

— de —

HILLAS DE DUAT

ENVIO A PROVINCIAS

Archs, 4, tenda y Sagristans, 5, 3.º. 1.ª

BARCELONA

ACADEMIA ESCOLAR

Universitaria

TAPINERÍA, 25.—BARCELONA

Establiment especial pera alumnos
matriculats en l' Institut, Facultats
universitarias y Escolas especials. —
Horas de estudi colectivas, Treballs
gráfichs, Dormitoris espayosos, Tracte
esmerat.

SE ADMETEN INTERNOS Y EXTERNOS

Per la Secretaria 's facilitarán pros-
pectes en que 's donan detalls sobre l'
organización de la Academia.

GENEROS DE PUNT

-- de --

GONZALO COMELLA

3, Carrer de la Boquería, 3.

BARCELONA

TANCAT LOS DIAS DE FESTA

ENQUADERNACIONES

en un día luxosas y senzillas en lo
taller de

PENELLA Y BOSCH

Molas, 29, prop la de Fontanella.

BARCELONA

ESTAMPERÍA

de NTRA SRA. DE LA MERCÉ
de MARIANO DE LA C. CODINA

Taller d' imatjes de fusta, de totas classes.

FÁBRICA DE MARCHS

Oleografias, Cromos, Grabats, Felicitacions, Sor-
presas, etc.

ENVÍO A LAS AMÉRICAS

Tancat los días de festa.—ARCHS, 7; BOTIGA

EL
Estandarte Real

Ilustració

MILITAR CARLISTA

Ptas. 7'50 l' any

SE SUSCRIBI

en

AQUESTA ADMINISTRACIÓ